

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Tak for ministerens tale.

Det er helt rigtigt, at vi har tradition for, at den slags ting ordnes på arbejdsmarkedet gennem overenskomster, men der sker bare ingenting. Når vi tager den seneste overenskomst, er der ikke sket en pind på området, tværtimod er det sådan, at det, der sidste år startede som børneomsorgsdage, nu lidt tilfældigt er blevet til almindelige feriedage for alle. Det vil altså sige, at vi tilgodeser alle, vi prioriterer ikke en bestemt gruppe, som jeg ved, at vi faktisk er enige med regeringen i, har brug for bedre vilkår. Der står f.eks. i regeringens børnepolitiske redegørelse, at man vil føre en dialog med arbejdsmarkedets parter om at skabe fleksible og familievenlige rammer på arbejdspladsen, men der sker bare intet, og derfor er det, vi mener, at det er nødvendigt at lovgive på området.

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Det foreliggende forslag rummer elementer, som Socialdemokratiet kan sympatisere med, nemlig et arbejdsmarked, der tager flere hensyn til familien. Men vi kan ikke støtte forslaget, og det vil jeg så komme nærmere ind på.

Vi mener i modsætning til den forrige taler, at regeringen med bl.a. den børnefamiliepolitiske redegørelse faktisk har sat børnefamilierne højt i sine politiske prioriteringer. Vi synes også i forbindelse med forslaget her, at Kristeligt Folkeparti har skyklapper på, når man – både i forhold til de reelle behov på området og i forhold til den aktuelle situation på arbejdsmarkedet – ser, hvad der er mulighed for.

Jeg synes lige, jeg vil vende tilbage til de ting, der er foretaget, og sige i den forbindelse, at jeg ikke er enig med Kristeligt Folkepartis ordfører, som siger, at der ikke er sket noget på området. Man kan tværtimod sige, at der i forbindelse med overenskomstindgrebet og i forbindelse med trepartsaftalen rent faktisk er sket forbedringer.

Principielt ser vi en sympatisk holdning bag forslaget. Men når principperne bag forslaget står alene, og man betragter forslaget i forhold til, hvad arbejdsmarkedet har brug for, må vi konstatere, at man med forslaget bl.a. vil gribe ind over for arbejdsmarkedets parter, der fastlægger løn- og arbejdsvilkår ved overenskomst.

Socialdemokratiet mener selvfølgelig, at det skal være muligt for alle at gå på deltid; men samtidig skal det siges, at vi mener, det i højere

grad skal ske ved fordeling af den samlede arbejdstid, således at den samlede gennemsnitlige arbejdstid ikke nedsættes, hvilket der som bekendt ikke er behov for i øjeblikket.

Det er klart, at vi bliver nødsaget til i de kommende år at finde en balance, der tilgodeser eksempelvis børnefamiliernes behov yderligere, selv om der faktisk er sket forbedringer; men det skal være en balance, der også tager hensyn til arbejdsmarkedets behov for arbejdskraft, og Socialdemokratiet vil hellere få yderligere gang i hjulene og dermed sikre, at arbejdsmarkedets parter kan finde luft til det i deres forhandlinger, og det er arbejdsmarkedets parter altså de bedste til.

Det, jeg har sagt, betyder ikke, at vi ikke kan se mange sympatiske elementer i intentionerne bag forslaget; men Socialdemokratiet er ikke enig i metoderne. Vi mener, der skal tages hensyn til arbejdsmarkedets behov, ellers kan det hele faktisk være lige meget, for så er det økonomiske grundlag for det velfærdssamfund, vi gerne vil have, væk.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg synes, det er helt tydeligt, at den børnepolitiske redegørelse er varm luft. Der er gode teorier, men man vil ikke gøre noget som helst. Arbejdsmarkedets parter er hellige med hensyn til at gennemføre nogle bestemmelser for, hvad der er vigtigt her i samfundet.

Hr. Kramer Mikkelsen nævnte, at der er sket forbedringer på overenskomstområdet. Jeg kan godt huske, at det er noget med 5 kr. pr. time i barselsydelse eller noget i den retning; jeg kan ikke lige komme i tanker om det, men jeg vil gerne høre, hvad det er for nogle forbedringer, der er kommet på overenskomstområdet her for nylig.

Jeg er helt enig i, at den samlede arbejdstid ikke skal nedsættes, og jeg var fuldstændig enig med finansministeren, da han sagde, at vi skal arbejde mere. Men det skal bare være fleksibelt gennem livet, så der også bliver plads til de ting, der er vigtigere end arbejde, produktion og forbrug, og det er det, vi vil med forslaget her.

Hr. Kramer Mikkelsen siger, at der skal yderligere gang i hjulene på arbejdsmarkedets område, så man får luft til det. Ja, man skal selvfølgelig have alle andre behov opfyldt, før man kan få tid at tage sig af børnene, men jeg ved ikke, hvornår det sker. Vores forbrug er i hvert